

ΩΔΗ ΣΤΟΝ ΘΡΥΛΙΚΟ ΠΑΠΑΦΛΕΣΣΑ

(Μανιάκι, 20 Μαΐου 1825)

Άγιε και Δαιμόνιε, Παππά κι Επαναστάτη,
με μια λαμπάδα στην καρδιά και μ' αετίσιο μάτι,
φύτρωσες μέσα στα βουνά ελεύθερο γεράκι,
ύφανες με ψυχή και νού άφθαρτο μπαϊράκι
της λευτεριάς του γένους σου! ΚΑΙ, πήρες το σοκάκι
να βρεις, να ψάξεις το Θεό στα Άγια μοναστήρια...
Μεσ' στις «ουράνιες» γραφές και στ' άχραντα μυστήρια,
να του ζητήσεις φώτιση και ηρωισμό σαν προίκα,
για να προσφέρεις στους Γραικούς της Λευτεριάς τη γλύκα!

Η Πολιανή σε γέννησε, μα η Παναγιά καρτέρι
σού 'στησε στη Βελανιδιά και σ' άπλωσε το χέρι
να σ' οδηγήσει, νεαρό, στο σπίτι το δικό της,
στο Άγιο Μοναστήρι της, εκεί που με το γιό της,
δεχότανε τις προσευχές, το κλάμα των ραγιάδων
απ' την αβάσταχτη σκλαβιά των Τούρκικων πασάδων...

Σ' αυτά τα Άγια δώματα, στις εκκλησιάς τους ήχους
κι από των ιερών ψαλμών τους πάνσοφους τους στίχους,
εγέμισες το «είναι» σου με ηρωισμό και πίστη:
Αρματωσιά ατίμητη, δώρα ακριβά του Κτίστη.

Στό 'να σου χέρι θυμιατό, στο άλλο το ντουφέκι,
στη μιά μεριά ευλογητά, στην άλλη αστροπελέκι!!!
Το ράσο σου ανέμιζε στ' αλόγου τα καπούλια,
το κρύο φώς σου στέλνανε αυγερινός και πούλια,
όταν παπάς και στρατηγός, μπρός στων κλεφτών τ' ασκέρια,
το γιαταγάνι σου άνοιγε τα Τούρκικα καρτέρια...

Πήγες στην Πόλη, στη Βλαχιά, μπήκες στην Εταιρεία,
προκάλεσες αντίδραση σ' όλη σου την πορεία,
ως την στερνή σου τη στιγμή, που δίπλα στο Μανιάκι,
του Μάη τ' αγριολούλουδα, καινούργιο μπαϊράκι
σηκώσανε και στήσανε στον τόπο της θυσίας,
μνημείο αιώνιο – ολόλαμπρο, δικής σου αθανασίας!!!

Νικήθηκες και έπεσες, σαν άλλος Λεωνίδας,
στις Θερμοπύλες του Μοριά, χάριν της πλημμυρίδας
σκληρών, αμέτρητων εχθρών, π' άναυδοι αντικρίσαν
την κεφαλή σου ήρωα. Την πήραν, την τιμήσαν,
την θαύμασαν, σαστίσανε... Κι ο Ιμπραήμ μπροστά του,
βλέποντας το κεφάλι σου, χάνει τα λογικά του,
σαν σύγκρινε: πώς των γραικών, λίγες εκατοντάδες,

ένα μοντέρνο στράτευμα, με ιππείς – πεζούς χιλιάδες,
τ' αντιμετώπισαν σκληρά, χωρίς να υποχωρήσουν,
τρόπαιο για τη λευτεριά, αιώνιο να στήσουν!!!

Λίγα τα χρόνια πού 'ζησες, μα η δράση σου μεγάλη
στα χρόνια του ξεσηκωμού που, πρώτος τη σκυτάλη
τ' αγώνα ξεκίνησες, για την ελευθερία,
πάνω σ' αλήθειες και ψευτιές και μόνη αγωνία:
φωτιά ν' ανάψεις στις ψυχές, να γίνεις μπουρλοτιέρης
κι όσο μπορείς πιο γρήγορα τη λευτεριά να φέρεις!!!

Δύσκολος, ανυπόταχτος, ανήσυχος, γενναίος,
με την αυτοθυσία σου, γίνηκες κορυφαίος
αγωνιστής και σύμβολο. Ξέπλυνες όποια λάθη
φερμένα απ' τα κατώτερα τ' ανθρώπινα τα πάθη...
**Κι έτσι καθάριο, λαμπερό, η Πατρίδα, η Εκκλησία
σε παραδώσαν ήρωα λαμπρό στην ιστορία!!!**

Αθήνα, Μάιος 2023

Δημήτριος Παν. Τόρβας

Αντιστράτηγος ε.α/Επίτιμος Διοικητής ΙΧης Μεραρχίας Πεζικού

Electronic Engineer-Master Of Science in Op. res. Fron Cranfield Univ.(England)